

28. maj | Ellen Trane Nørby i Kommentatorserien

Et europæisk landbrug på liberale præmisser

”Jeg er træt af at lytte til den socialdemokratiske dobbeltmoral og kritik af regeringen. HVORFOR gjorde socialdemokraterne ikke en dyt for at reformere EU's landbrugspolitik de 9 år, hvor Nyrup var statsminister i Danmark? Og hvordan kan han nu turnere rundt som den EP-kandidat, der skal kåres til Konge af EU, når man i 9 år var vidne til, at han praktiserede en modsatrettet politik?” I RÆSONs Kommentatorserie retter Venstres EP-kandidat Ellen Trane Nørby en skarp kritik af bl.a. Junibevægelsen og Socialdemokratiet for at låne de liberales idéer i diskussionen om en fundamental reform af EU's landbrugspolitik.

Af: Ellen Trane Nørby, EP-kandidat for Venstre, www.ElleniEU.dk

1. Efter WTO-sammenbruddet: Tegn på reformvilje
2. Venstrefløjen låner de liberale positioner
3. Den rigtige liberale vare

1. Efter WTO-sammenbruddet: Tegn på reformvilje

Tidligere på måneden sendte EU's handelskommissær, Pascal Lamy, og landbrugskommissær Franz Fischler et brev til verdens øvrige handelsministre om at EU er villig til at afskaffe sin eksportstøtte i håb om at kunne genoptage WTO-forhandlingerne om mere global frihandel, som ellers brød sammen i den såkaldte Doha-runde sidste efterår. Det er yderst positivt at se, at EU nu går foran i forhandlingerne om at sikre en global frihandel. Tilbuddet viser EU's vilje til at bryde dødvandet i Doha-runden.

Der er heller ingen tvivl om, at eksportstøtten er en af de største skamstøtter i den fælles landbrugspolitik, fordi den sammen med toldbarriererne og den manglende frihandel er med til at skævvride markedet. Eksportstøtten er mange steder med til at umuliggøre opretholdelsen af en rentabel produktion. Det er blandt andet tilfældet hos de bønder, som jeg eksempelvis har snakket med i forbindelse med mine mange ophold i Mozambique, hvor jeg har undervist på demokratiserings- og uddannelsesseminarier.

Meldingen fra EU bragte selvfølgelig kritiske røster frem i Frankrig, hvor man historisk ikke har ført en særlig markedsorienteret og liberal politik, og hvor man gennem tiden har haft erfaringer med, at de franske bønder blokerer de franske motorveje med deres traktorer og læsser tonsvis af frugter og grøntsager af på veje, pladser og tove, så snart man nævner muligheden for liberalisering og udfasning af landbrugsstøtten.

De franske politikere har altid – uagtet deres politiske farve - været meget fornøjede med, at landbrugsområdet har været et område hvor beslutninger krævede enstemmighed i EU, fordi de

dermed kunne blokere for reformerne. Enstemmigheden gøres der heldigvis op med i udkastet til forfatningstraktaten - og dermed bliver EU udstyret med et reelt reformredskab.

Et andet sted, hvor EUs udmeldinger om en afskaffelse af eksportstøtten har vakt kritiske kommentarer, er hos JuniBevægelsen. Her gik man øjeblikkeligt ud og kritiserede initiativet for ikke at være vidtgående nok.

Men det klinger hult, for det er samtidig Junibeveægelsen, som er imod forfatningstraktaten, der reelt gør EU i stand til at sætte handling bag de politiske intentioner og vedtage reformer.

Det er også fra Junibeveægelsen, at man hører at produkter, som ikke er produceret under hensyntagen til miljø og dyrevelfærd - eller produkter, som ikke lever op til krav om 0-niveau af eksempelvis salmonella m.v. - skal afvises fra det europæiske og danske marked. Det vil alt andet lige alle være krav, som mange af udviklingslandene ikke vil kunne honorere.

Junibeveægelsen taler med to tunger - og man kan godt have bevægelsen mistænkt for netop at ønske, at EU ikke går i en progressiv og reformorienteret retning, fordi det så netop vil gøre det vanskelig for Junibeveægelsen at kritisere EU i fremtiden.

2. Venstrefløjen låner de liberale positioner

EUs udmeldinger og vilje til at liberalisere er et positivt skridt i den rigtige retning - og forhåbentligt det første skridt i retning af en afskaffelse af landbrugsstøtteordningerne, som vi kender dem i dag. I Danmark er afskaffelsen af landbrugsstøtten nærmest blevet et politisk mantra. Det er in at være imod, så det er alle. Ikke mindst nu, hvor der er et valg i sigte.

Men jeg giver meget lidt for politisk korrekthed og de gode intentioner, når de ikke bliver fulgt af reel handling.

Jeg er træt af at lytte til den socialdemokratiske dobbeltmoral og kritik af regeringen. HVORFOR gjorde socialdemokraterne ikke en dyt for at reformere EU's landbrugspolitik de 9 år, hvor Nyrup var statsminister i Danmark? Og hvordan kan han nu turnere rundt som den EP-kandidat, der skal kåres til Konge af EU, når man i 9 år var vidne til, at han praktiserede en modsatrettet politik?

I en tid, hvor venstreorienterede i Danmark turnerer rundt med liberale budskaber og mærkesager som frihandel og vækst, kan det måske være svært at se, at der er forskel på den vare man får alt afhængigt af, om man stemmer på en Socialdemokrat eller en liberal til Europaparlamentsvalget. Alle partier i Danmark synes at have taget afskaffelsen af EU's landbrugsstøtteordninger til sig som en mærkesag.

Men forskellene er klare.

Den ene position - den venstreorienterede - er en ulv i fåreklæder.

Den anden – den liberale - er en reel gennemførelse af en markedsorienteret liberal politik. En politik, som har sejret mange steder i den vestlige verden og en politik, som de sidste 15 år har betydet økonomisk vækst og udvikling i de tidligere østeuropæiske planøkonomier og undertrykte samfund.

”Det er også de venstreorienterede, som i årtier har accepteret og støttet linjen i de udviklingslande bl.a. i Afrika, som valgte en indelukket, socialistisk og protektionistisk politisk retning, der mange steder har efterladt kontinentet i en miserabel situation i dag. Ja, man kan næsten tale om, at det afrikanske kontinent er ved at falde af landkortet. Det er også denne gruppe, som for manges vedkommende bekender sig til foreningen ATTAC, hvis franske formand Bernhard Cassen i et interview i Information den 23. februar 2001 udtalte, at det er helt legitimt for en stat at beskytte sin egen landbrugsproduktion – og at ethvert land har en interesse i det.

SF, Poul Nyrup og andre gode venstreorienterede turnerer for tiden rundt med citater som ”Jordbrugspolitikken i de 29 rigeste OECD lande – heraf mange EU lande og Norge – bruger hvert år 360 milliarder dollar på støtteordninger. Det svarer til at man flyver hver af den 56 millioner køer jorden rundt på Business Class. Og så er der endda penge i overskud, så man kan udstyr hver ko med 2800 dollar i lomme penge til taxfree på mellemlandingerne i USA, Japan og Europa”. Hermed citerer man liberale og markedsorienterede tænkere som den New Zealands Ronnie Horesh og den svenske Johan Norberg.

Den første – Ronnie Horesh er for resten en varm tilhænger af Bjørn Lomborgs diskussion om, hvordan man får mere og bedre miljø for pengene og ikke religiøst støtter ethvert dyrt initiativ til at sænke en grænseværdi med 0,001.

Den anden, svenskeren Johan Norberg, er leder af den markedsliberale tænketank TIMBRO i Sverige og fik i 2002 Antony Fisher Memorial Award for sin bog ”Till Världskapitalismens Försvar – In defense of Global Capitalism”.

3. Den rigtige liberale vare

Ved valget til Europaparlamentet 13. juni er spørgsmålet, om man vil tro på en venstreorienteret ulv i fåreklæder, som er begyndt at citere liberale tænkere og gå ind for frihandel og markedsorientering, eller om man vil vælge den rigtige vare og gå den liberale vej.

Hvis vi ønsker at fremtidens Europa skal hvile på demokrati, åbenhed og en gennemsigtig beslutningsproces, så må vi klart sige fra overfor Junibevægelsen afvisning af Forfatningstraktaten.

Hvis vi i EU ønsker politikere, der er fremadrettede og stræber mod bæredygtighed og udvikling, så bør vores politikere påtage sig opgaven og afskaffe landbrugsstøtten.

Heldigvis synes der i disse valgtider også at være politisk konsensus om det. Lad os håbe, at den opbakning også er der, når valgplakaterne er taget ned fra lygtepælene, så den liberale mærkesag – frihandel - også kan blive gennemført.

For en liberal er det åbenlyst at enorme summer af økonomiske støtte til en enkelt sektor hører fortiden, ikke fremtiden til.

At opretholde landbrugsstøtten og de importbarrierer og eksporttilskud, som findes i EU i dag er en ond cirkel. Det vil kun være med til at sikre, at vi som forbrugere og europæiske indbyggere anvender ikke mindre end 44 % af vores budget på at sikre dyrere fødevarer. At vi anvender 44 % af vores fælles budget på at holde de fattige udviklingslande fattige. At vi fryser dem ude fra vores markeder og fratager dem de samme muligheder – handel – som har gavnet vores del af verden så meget gennem de sidste halvtreds år.

Men afviklingen af landbrugsstøtten skal ske på en ordentlig facon, hvor man ikke blot gør støtteordninger, som i dag er et samfundsproblem – til et problem for den enkelte landmand, som har indordnet sig under de gældende regler. Det vil være uanstændigt at hive tæppet væk under de europæiske landmænd fra den ene dag til den anden.

Det vil også være nødvendigt at gennemføre en afbureaukratisering og en liberalisering på udgiftssiden, hvis det europæiske landbrug skal have reelle rammer for at konkurrere på et frit marked. Men det hører man sjældent om fra det venstreorienterede kor - for det vil jo betyde mindre centralisering og regulering og et frit marked for arbejdskraft, som vi ser det i det konkurrencedygtige og ikke gennemstøttede landbrug i New Zealand, Australien, USA og Canada.

Så hvis man fortsat ønsker et europæisk landbrug, hvor der er fokus på dyrevelfærd; fødevarer sundhed og –kontrol; høje miljøstandarder samt respekt for kulturlandskabet og dyrelivet, skal man ikke, som den venstreorienterede religion, tale for en hovedløs afskaffelse fra den ene dag til den anden. Derimod skal man efterspørge reel liberal reform - markedsorientering og frihandel - som også er bæredygtig i fremtiden.

Ellen Trane Nørby (f.1980) afløste i juni Bertel Haarder som kandidat til Europaparlamentet for Venstre i Københavns Amt. Siden 1999 har hun været vice-præsident og siden præsident for LYMEC – den Liberale Ungdomsorganisation i Europa, som har 67 medlems-organisationer og 150.000 medlemmer. Medlem af Venstre og VU siden 1995. Har arbejdet som politisk sekretær på Christiansborg i fire år. Har fra 1999 været med til at arrangere en række demokrati-, forsonings- og uddannelses-seminarer for unge på Balkan, i Østeuropa og i Mozambique. ETN er født og opvokset i Nr. Nissum i Vestjylland, men flyttede i 1998 til København. Til sommer afslutter hun sin kandidatgrad i Kunsthistorie, som er suppleret med et to-årigt sidefag i Statskundskab.